

5050

N:o 50.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående
förskjutande af den väguppskattningsnämnderna tillkom-
mande ersättning m. m.; gifven Stockholms slott den 9
mars 1894.*

Under åberopande af bifogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva, att Kongl. Maj:ts befallningshafvande i rikets samtliga län må ega att, intill dess de i 52 § af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 omförmälda vägkassor i de särskilda väghållningsdistrikten hunnit bildas, af om händer hafvande medel förskjuta dels till vägstyrelserna, uppå behöriga requisitioner, de belopp, som erfordras för gäldande, enligt requisitioner bilagda, af vägstyrelserna granskade och godkända räkningar, ej mindre af den ersättning, som enligt 50 § af nämnda lag tillkommer ordförande och ledamöter i de särskilda nämnder, hvilka enligt 46 § i samma lag hafva att uppskatta årliga kostnaden för underhållet af allmän väg den tid, marken är bar, än äfven af de kostnader för skrifbiträde och expenser för dessa nämnder, hvilka för fullgörande af nämndernas uppdrag kunna ifrågakomma och bära af vägkassorna bestridas, allt med skyldighet för vederbörande vägstyrelse att, så snart tillräckliga tillgångar hunnit i vägkassan inflyta, godtgöra de sålunda förskjutna medlen mot återbekommande af de till Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifna räkningarne, dels ock, likaledes mot

ersättning af vederbörande väggkassa, kostnaden för offentliggörande i länskungörelserna af vägnämndernas uppskattningsinstrument.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

1807

V. L. Groll.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans
Maj:ts Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9
mars 1894.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern **BOSTRÖM**,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve **LEWENHAUPT**,
Statsråden: friherre **VON ESSEN**,
friherre **ÅKERHIELM**,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre **RAPPE** och
CHRISTERSON.

Departementschefen statsrådet **Groll** anförde:

»Enligt 50 och 53 §§ i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 äro ordförande och ledamöter i de särskilda nämnder, hvilka enligt samma lag skola inom de särskilda väghållningsdistrikten uppskatta årliga kostnaden för underhållet af allmän väg den tid, marken är bar, berättigade till ersättning af den för väghållningsdistriktet bildade vägkassan. Ersättningen till ordföranden, hvilken

förordnas af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, utgår med samma belopp, som enligt resereglementet tillkommer kronofogde, hvaremot ledamöterna, af hvilka en utses af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande och de två öfrige af de väghållningsskyldige, åtnjuta godtgörelse i likhet med hvad om ledamot i egodelningsrätt är eller varder stadgad. Instrumenten öfver de af nämnderna gjorda uppskattningar skola enligt 51 § af lagen insändas till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som har att i länskungörelserna offentliggöra dem.

Från vissa länsstyrelser hafva nu till Eders Kongl. Maj:t inkommit framställningar, åsyftande att ersättningarna till väguppskattningsnämnderna och kostnaderna för uppskattningsinstrumentens tryckning i länskungörelserna måtte få af statsmedel förskjutas, intill dess vägkassorna hunnit komma till stånd.

Sålunda har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Kristianstads län, när det syntes blifva förenadt med svårigheter att finna lämpliga personer, som vore villige att åtaga sig förenämnda uppdrag, om den stadgade ersättningen därför icke kunde erhållas förr än år 1895, då medel först komme att i vägkassorna inflyta, hemställt, att Eders Kongl. Maj:t täcktes tillåta Eders Kongl. Maj:ts bemälda befallningshafvande att af om händer hafvande allmänna medel till de af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ordförande och ledamöter i vägnämnderna inom länet i enlighet med aflemnade räkningar förskottsvis utbetala dem tillkommande ersättningar samt för de sålunda förskjutna beloppen af vederbörande vägkassor taga godtgörelse vid uppbördens år 1895 af de till dem inflytande medel.

Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Skaraborgs län har, med åberopande, bland annat, af samma skäl, som anförts af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Kristianstads län, hemställt, att, åtminstone hvad anginge Skaraborgs län, ersättning till ordförande och ledamöter i de särskilda uppskattningsnämnderna måtte få, efter granskning af afgifvande räkningar, utanordnas af statsmedel under titel »förskott att af vederbörande vägkassa ersättas».

Vidare har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Hallands län anmält, att den för Faurås härads väghållningsdistrikt tillsatta uppskattningsnämnden hos Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande gjort förfrågan, huruvida icke, sedan nämndens arbeten dåmera afslutats, den nämnden tillkommande ersättning, utgörande omkring 1,350 kronor, i hvilket belopp jemväl inginge godtgörelse för sådan med nämndens arbete förenad

kostnad som renskrifning, tryckning af blanketter till uppskattningsinstrument och dylikt, kunde af statsmedel nämnden förskjutas. Tillika har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, med erinran att enligt nådiga cirkuläret den 30 november 1876 tryckning af länskungörelse, som afsåge landskommuns eller menighetsstyrelsens angelägenheter och dylikt, skulle bekostas af den, som föranledt införandet eller hvars angelägenhet kungörelsen afsåge, anført att, då, i betraktande af 46 § i ofvannämnda lag, uppskattningsinstrumentens offentliggörande i länskungörelserna måste anses ega rum i vederbörande väghållningsdistrikts intresse, kostnaden därför borde betalas af vägkassan, men att, då enligt åberopade cirkulär tryckningskostnad för länskungörelser, hvilkas tryckning icke af staten gäldades, skulle af vederbörande expeditionshafvande bestridas med de afgifter, som han för kungörelserna egde uppbära, landssekreteraren hade att till vederbörande boktryckare förskjuta ifrågavarande kostnad, hvilken för Hallands län kunde beräknas till 1,050 kronor, utan att därför kunna af vägstyrelserna undfå ersättning förrän tidigast i maj månad år 1895. Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande har därför hemställt, att såväl den samtliga väguppskattningsnämnderna i länet tillkommande ersättning som ock kostnaden för införandet i länskungörelserna af uppskattningsinstrumenten måtte under de vilkor, Eders Kongl. Maj:t kunde finna skäligt föreskrifva, få af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande af under händer varande medel förskjutas.

Slutligen har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län anmält, att den för Luggude härads väghållningsdistrikt tillsatta uppskattningsnämnden, vid aflemmandet af instrument öfver den af nämnden verkställda uppskattning, tillika ingifvit fem räkningar å tillsammans 1,087 kronor 68 öre öfver den nämndens ledamöter tillkommande rese- och traktamentsersättning äfvensom öfver ersättning åt ett skrifbiträde, med anhållan att ersättningsbeloppet måtte varda af allmänna medel förskottsvis utbetaldt, intill dess vägkassa hunnit bildas och vägstyrelsen satts i tillfälle att till statsverket återgälda de förskjutna medlen; och har Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, med anledning deraf, i underdånighet hemställt om nådigt bemyndigande att af om händer hafvande medel förskjuta den ersättning, som efter behörig granskning af uppgjorda räkningar kunde finnas tillkomma ledamöterna i nyss omnämnda nämnd äfvensom de ledamöter uti öfriga uppskattningsnämnder i länet, hvilka derom gjorde framställning.

Till följd af nådig remiss hafva kammarkollegium och statskontoret

öfver Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i Kristianstads län och Skaraborgs län ofvanberörda framställningar afgifvit gemensamt underdånigt utlåtande, deri embetsverken — som ansett att, då ordförande och ledamöter i uppskattningsnämnderna vore lagligen berättigade att för ifrågavarande uppdrag erhålla godtgörelse, de ock syntes kunna fordra att utfå densamma omedelbart efter uppdragets fullgörande, samt att, då ingen vore pliktig att på grund af innehafvande embete eller tjenst utföra uppdraget, svårighet komme att uppstå att för detsamma erhålla lämpliga personer, om med ersättningsens utbetalande komme att dröja längre tid — anført: att, då, på sätt i ärendet framhållits, väggkassorna icke förr än tidigast år 1895 erhöle tillgångar för bestridande af dem åliggande utgifter, samt för vägstyrelserna, hvilka hade att till nämnderna utbetala dem tillkommande ersättning, andra medel icke torde finnas för detta ändamål tillgängliga, de gjorda framställningarna om nämnda ersättnings förskotterande af statsmedel vid första tillämpningen af väglagens föreskrifter och intill dess de för ifrågavarande utgifter afsedda medel hunne inflyta icke syntes sakna giltiga skäl; att, då dessa skäl syntes gälla ej mindre de utaf de väghållningsskyldige utsedda ledamöterna i vägnämnderna än äfven de af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ordförande och ledamöter i samma nämnder, embetsverken ansåge sig böra till nådigt bifall förorda de af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Kristianstads län och Skaraborgs län gjorda framställningarna i den af Eders Kongl. Maj:ts sistbemälde befallningshafvande föreslagna utsträckning; samt att, enär samma förhållanden härutinnan sannolikt komme att göra sig gällande inom alla eller åtminstone de flesta rikets län, embetsverken ifrågasatte, huruvida icke enahanda medgifvande i detta afseende borde lemnas Eders Kongl. Maj:ts samtliga befallningshafvande; hvarjemte embetsverken beträffande sättet för tillhandahållande af de medel, hvilka sålunda syntes böra af statsverket förskjutas, afgifvit underdånigt förslag.

Jemväl i anledning af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes i Hallands län framställning hafva kammarkollegium och statskontoret inkommit med infordradt underdånigt utlåtande och deruti, med åberopande af deras förut omnämnda utlåtande, förordat bifall till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes framställning, så vidt den afsåge förskotterande af ersättning till vägnämnderna. Beträffande Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes framställning i öfrigt hafva embetsverken, som lika med Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansett kostnaden för införande i läns-

kungörelserna af väguppskattningsinstrumenten, jemlikt nådiga cirkuläret den 30 november 1876, böra bestridas af vägstyrelserna, hemställt att, då det icke syntes vara med billighet öfverensstämmande vare sig att denna kostnad skulle af landssekreteraren enskildt förskjutas eller att boktryckaren skulle nödgas omkring ett och ett halft år vänta på betalning, jemväl denna kostnad finge af statsmedel förskjutas mot ersättning af vederbörande vägkassor.

Det synes mig vara icke blott med billigheten öfverensstämmande, utan äfven, i betraktande af vigten att till ordförande- och ledamotsbefattningarna i ifrågavarande uppskattningsnämnder erhållas lämpliga personer, ländande till gagn för det allmänna, att nämndernas ordförande och ledamöter beredes tillfälle att ofördröjligen efter fullbordadt uppdrag undfå den rese- och traktamentsersättning därför, hvartill de enligt förenämnda lag äro berättigade, äfvensom ersättning för de utgifter för skrifbiträde och expenser, hvilka med uppdragets utförande varit förenade och hvilka slutligen böra af vägkassorna gäldas, likasom jag ock, lika med embetsverken, anser det icke kunna med fog fordras, att vederbörande expeditionshafvande hos Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som enligt förenämnda cirkulär den 30 november 1876, mot rätt att uppbära en af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande bestämd lämplig afgift, skall bestrida kostnaden för införande i länskungörelserna af sådana kungörelser och andra meddelanden, hvilkas tryckning icke af statsmedel gäldas, skall af egna medel för en längre tid förskjuta kostnaden för tryckningen af vägnämndernas uppskattningsinstrument. Jag anser därför, att ifrågavarande ersättningar och kostnader skäligen böra förskottsvis gäldas af statsverket.

Huru stort belopp, som härför må blifva erforderligt, kan naturligtvis icke för närvarande med någon grad af tillförlitlighet angifvas. Af uppgifter, som jag infordrat rörande de sannolika kostnaderna för väguppskattningsinstrumentens tryckning, synes dock framgå, att dessa kostnader för hela riket torde komma att uppgå till icke så obetydligt belopp.

På grund af det anförda hemställer jag i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva, att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i rikets samtliga län må ega att, intill dess de i 52 § af lagen angående väghållningsbesvärets utgörande på landet den 23 oktober 1891 omförmälda vägkassor i de särskilda väghållningsdistrikten hunnit bildas, af omhänderhafvande medel förskjuta

dels till vägstyrelserna, uppå behöriga requisitioner, de belopp, som

erfordras för gäldande, enligt requisitioner bilagda, af vägstyrelserna granskade och godkända räkningar, ej mindre af den ersättning, som enligt 50 § af nämnda lag tillkommer ordförande och ledamöter i de särskilda nämnder, hvilka enligt 46 § i samma lag hafva att uppskatta årliga kostnaden för underhållet af allmän väg den tid, marken är bar, än äfven af de kostnader för skrifbiträde och expenser för dessa nämnder, hvilka för fullgörande af nämndernas uppdrag kunna ifrågakomma och böra af väggassorna bestridas, allt med skyldighet för vederbörande vägstyrelse att, så snart tillräckliga tillgångar hunnit i väggassan inflyta, godtgöra de sålunda förskjutna medlen mot återbekommande af de till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ingifna räkningarne;

dels ock, likaledes mot ersättning af vederbörande väggassa, kostnaden för offentliggörande i länskungörelserna af vägnämndernas uppskattningsinstrument.

Bifalles detta, läser Eders Kongl. Maj:t ålägga sina samtliga befallningshafvande att vaka deröfver, att de utlemnade förskotten blifva så fort ske kan återbetalda.»

Statsrådets öfriga ledamöter instämde i hvad föredragande departementschefen sålunda hemstält;

och behagade Hans Maj:t Konungen, med bifall härtill, förordna, att nådig proposition i ärendet skulle till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Carl G. Edman.